

Bedankt voor het downloaden van dit artikel. De artikelen uit de (online)tijdschriften van Uitgeverij Boom zijn auteursrechtelijk beschermd. U kunt er natuurlijk uit citeren (voorzien van een bronvermelding) maar voor reproductie in welke vorm dan ook moet toestemming aan de uitgever worden gevraagd.

Boom

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikelen 16h t/m 16m Auteurswet 1912 jo. Besluit van 27 november 2002, Stb 575, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoeding te voldoen aan de Stichting Reprorecht te Hoofddorp (postbus 3060, 2130 KB, www.reprorecht.nl) of contact op te nemen met de uitgever voor het treffen van een rechtstreekse regeling in de zin van art. 16l, vijfde lid, Auteurswet 1912.

Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16, Auteurswet 1912) kan men zich wenden tot de Stichting PRO (Stichting Publicatie- en Reproductierechten, postbus 3060, 2130 KB Hoofddorp, www.cedar.nl/pro).

No part of this book may be reproduced in any way whatsoever without the written permission of the publisher.

info@boomamsterdam.nl
www.boomuitgeversamsterdam.nl

Zelf heeft hij lange tijd onderzoek gedaan op dit gebied en daar uitvoerig en op hoog niveau over gepubliceerd (en nog niet zo lang geleden op een NVN-congres over gesproken). Gevoed door de vele literatuur, zijn eigen observaties maar ook door gedegen experimenteel onderzoek uit eigen stal en van anderen, heeft hij de apraxie tot op detail geanalyseerd. Daarbij bespreekt hij het maken van bewegingen in de vorm van imitatie en bij communicatie, met en zonder gebruiksvoorwerpen. Ook gaat hij in op de kwestie van lichaamsdeel-specifieke vormen van apraxie en apraxie bij linkshandigen en bij aandoeningen van het corpus callosum. Dit alles integreert hij vervolgens in zijn visie op hoe motorische controle op cognitief niveau is georganiseerd. Tot slot bespreekt hij de consequenties voor behandeling. Dit lijkt mij verplichte leerstof voor alle neuropsychologen omdat het onderwerp in de opleiding nooit zo uitvoerig wordt behandeld.

Hallucinaties

Oliver Sacks, Amsterdam: *De Bezige Bij*, 2012, 346 pp.

Er zijn boeken die je moet lezen voor je werk, maar er zijn ook boeken die je leest voor je plezier en waar je toch veel van leert. Zo'n boek is, net als al zijn voorgaande trouwens, het laatste boek van Oliver Sacks. Het gaat over hallucinaties bij ouderen die leiden aan het syndroom van Charles Bonnet, bij parkinsonpatiënten, bij mensen met migraine of epilepsie, tot aan de fantoomervaringen. Daartussendoor komen nog diverse andere condities aan de orde. Zo gaat Sacks in op de aan drugs- en alcoholgerelateerde verschijnselen. Ook bespreekt hij de beelden die mensen kunnen hebben 'op de drempel van de slaap' en bij narcolepsie. Een apart verhaal vormen de 'geesten', bijvoorbeeld

die van overledenen die zich openbaren. Sacks stopt er veel autobiografische elementen in en dat maakt het boek nog spannender: Sacks als pas afgestudeerde arts aan het experimenteren met drugs! Het is niet alleen maar boeiend en spannend, maar ook verwijst Sacks naar relevant onderzoek. Echter, aan het eind gekomen blijft de lezer met de vraag zitten: waarom worden die heel verschillende condities allemaal aangeduid met de term hallucinaties? Hoe kunnen die er zo verschillend uitzien? Wat is het integrerende bestanddeel? Die vraag komt helaas niet aan de orde. De Sacks-liefhebbers en ook zij die dat nog niet zijn, moeten zich daar niet door laten weerhouden en snel dit boek lezen!

NAHder belicht

Mabel Jongkind & Hennie van Rijn, Antwerpen: Garant, 2013, 83 pp.

Het boekje is gebaseerd op literatuuronderzoek en praktijkervaringen over de vormen van ondersteuning die aangeboden kunnen worden aan NAH-patiënten. De ondersteuning wordt beschreven aan de hand van vier 'concepten': vraag-, omgevings-, begeleidings- en scholingsconcept. Bij het vraagconcept gaat het om de vraag wat er zo specifiek is aan deze patiëntengroep: participatie en zinvol bestaan spelen een sleutelrol. Bij het omgevingsconcept gaat het om specifieke eisen die aan de (woon-)omgeving kunnen worden gesteld, waarbij samenlevingsvormen en dagbesteding besproken worden. Bij het begeleidingsconcept, de term spreekt voor zich, wordt het OER-model toegelicht: 'Ondersteuning Eigen Regie'-vorming, een wetenschappelijk getoetst handelings- en organisatie-model. Het laatste aspect betreft de scholing van begeleiders: welke basiskennis moet aanwezig zijn en welke specifieke